

Seksual politisk

F O R U M

**Myter og fakta
om prostitution
i Danmark**

Hjemmeside: www.seksualpolitik.dk

e-mail: kontakt@seksualpolitik.dk

Seksualpolitisk Forum er et ikke-kommercielt, partipolitisk uafhængigt netværk med det formål at påvirke den seksualpolitiske debat i Danmark og udlandet i en nøgtern og frisindet retning.

Deltagerne består blandt andet af sexologer, universitetsforskere, antropologer, journalister og forfattere - cirka lige mange kvinder og mænd.

Vi ønsker, baseret på erfaring, faglighed og research, at sikre en saglig og fordomsfri debat og imødegå de mange fejlagtige oplysninger og forvrængende myter, som for tiden florerer omkring seksualpolitiske emner.

Læs mere på vores hjemmeside, www.seksualpolitik.dk som løbende bliver opdateret. Her kan du blandt andet læse artikler og analyser om sexarbejde, effekterne af henholdsvis afkriminalisering og sexkøbsforbud i andre lande, forslag vedrørende trafficking samt oplæg vedrørende prostitutionspolitik i Danmark.

December 2008

Seksual politisk

F O R U M

I denne folder trykker vi en række svar på myter, fordomme og fejlagtige påstande fra den danske prostitutionsdebat.

Her kan du blandt andet læse svar vedrørende:

A) Hvad er sexarbejdernes baggrund og sundhedstilstand	side 4
B) Er der skadevirkninger ved sexarbejde?	side 5
C) Antallet af prostituerede	side 7
D) Findes der prostitution blandt børn og unge?	side 7
E) Moralske dilemmaer vedrørende prostitution	side 8
F) Omfanget af trafficking/menneskehandel	side 9
G) Effekten af sexkøbsloven	side 10
Dokumentation vedrørende sexkøbsforbuddet i Sverige	side 12

Myter og fakta om prostitution i Danmark

A) Hvad er sexarbejdernes baggrund og sundhedstilstand?

Myte: 2/3 af de danske prostituerede ønsker at ophøre med deres arbejde NEJ. Som baggrund for denne frie fortolkning bruger man en ikke-repræsentativ spørgeskemaundersøgelse kaldet "massage-klinikundersøgelsen" (2004).

Spørgeskemaerne er udformet af VFC/Servicestyrelsen og er kun besvaret af en mindre gruppe klinik-arbejdere, som har ønsket at kommunikere med styrelsens konsulenter (som har til formål at få sexarbejderne ud af prostitution). Besvarelsene bliver endnu mere usikre, da mange af dem er indsendt anonymt og uden videre kontakt.

Svarene viser bl.a., at et antal kvinder på sigt overvejer - ikke ønsker - at forlade branchen. Den viser ikke, at de ønsker det her og nu. Antallet af gruppen, som på sigt overvejer at standse med arbejdet, er 23 procent. De øvrige 77 procent gør ikke.

Besvarelsene melder ikke, at sexarbejderne decideret er forhindret i at forlade arbejdet, selvom nogle debatører useriøst har fortolket det sådan.

At nogle bliver længere i branchen end de oprindelig planlægger, kan have mange årsager - herunder tilfredshed med deres arbejde!

På samme måde er det, at man arbejder for at tjene penge, ikke i sig selv et udtryk for noget usædvanligt eller problematisk.

Myte: 81 procent af sexarbejderne startede på grund af fattigdom

NEJ. 81 procent af en mindre gruppe af klinikprostituerede har i en spørgeskema-

undersøgelse angivet, at pengemangel har været en af flere årsager til at gå ind i arbejdet. Men det er vel primær årsag til, at man går ind i stort set alle slags arbejder.

Tallet er af forbudsfortalere blevet fortolket som om, at sexarbejderne har været "tvunget" ind i arbejdet af "fattigdom" - men det er der slet ikke belæg for at påstå. Det som man kan læse ud af undersøgelsen er, at visse sexarbejdere blandt andre grunde også har valgt deres arbejde for at tjene penge.

Den pågældende undersøgelse er ifølge Nell Rasmussen, VFC/Servicestyrelsen ikke repræsentativ. Man kan også diskutere dens metode og nøjagtighed, da det er en spørgeskemaundersøgelse og kun dækker klinikprostituerede. Disse forbehold går dog i glemmebogen, når undersøgelsen refereres i medierne og af politikere/forbudsfortalere.

Myte: De fleste sexarbejdere er stofmisbrugere, alkoholikere, på gaden eller fanget i kriminelle miljøer NEJ. Det statslige VFC/Servicestyrelsen anslår, at ca. 10% af de danske sexarbejdere er stofbrugere.

Der er ingen uvildig eller præcis kilde til informationer om, hvor mange prostituerede som arbejder på gaden. Dog bringer KFUK-Reden jævnligt nogle opsigtsvækkende tal, som dog ikke altid er videnskabeligt funderet eller sammenlignelige.

Derudover er man ikke nødvendigvis tilknyttet kriminalitet eller stoffer, fordi man arbejder fra gaden. At man vælger at arbejde fra gaden kan have mange årsager, bl.a. at man ønsker at være fri for forpligtigelserne ved en kliniks faste rammer og vagtplaner.

Derudover er man ikke nødvendigvis tilknyttet kriminalitet eller stoffer, fordi man arbejder fra gaden. At man vælger at arbejde fra gaden kan have mange årsager, bl.a. at man ønsker at være fri for forpligtigelserne ved en kliniks faste rammer og vagtplaner. Udover disse fakta kan man ikke generalisere på ovenstående måde.

Myte: 80-90 % af sexarbejderne har en fortid som incestoffer

NEJ. Der er intet faktisk belæg for denne stigmatiserende fordom.

VFC/Servicestyrelsen skriver i en rapport fra 2007: "I modsætning til hvad man kan forledes til at tro ud fra enkeltpersoners beretninger og fra medierne, har ikke alle i prostitution været udsat for seksuelle overgreb og omsorgssvigt som børn. Der findes i øvrigt ikke én dansk undersøgelse, der systematisk belyser prostitueredes individuelle opvækstvilkår og baggrund."

Påstanden er i årevis blevet videregivet som et etableret faktum af KFUK-Reden, men den eneste kilde til postulatet er psykoterapeut, delfinterapeut og hypnotisør Kim Deichmann. Desværre har debattører og politikere, som troede på KFUK-Redens oplysninger, videregivet den stigmatiserende myte i pressen. Gamle og videnskabeligt kritiserede undersøgelser har antydnet en overrepræsentation mellem at have været seksuelt misbrugt og senere at blive sexarbejder, men der er ikke en entydig sammenhæng. Sexarbejdere er vidt forskellige mennesker; nogle har en fortid med sociale problemer, andre har ikke.

Seksualpolitisk Forum ønsker nøgterne og videnskabelige undersøgelser af sexarbejdere, deres baggrund, vilkår og ønsker. Fordomsfulde og ufunderede fortolkninger af uvidenskabelige undersøgelser bør ophøre, da den slags offerstigmatisering skader sexarbejderne.

B) Er der skadevirkninger ved sexarbejde?

Myte: Det er bevist, at sexarbejde er skadeligt

NEJ. Det er der intet videnskabeligt belæg for at påstå. Internationalt findes der enkelte videnskabelige undersøgelser, blandt andet fra Holland 1994 og Australien 2007, som kommer frem til, at 25% af prostituerede kvinder har det væsentligt værre end øvrige kvinder, at 50% har det en lille smule dårligere end gennemsnittet, og at 25% har det væsentligt bedre end andre kvinder. (Læs venligst ovenstående nøje - desværre er disse resultater blevet fremstillet på en fejlagtig måde af VFC/Servicestyrelsen i "Prostitution i Danmark" 2007, hvilket har givet genklang forskellige steder.)

Det kan ikke herudfra konkluderes, om de sexarbejdere, som har fået problemer, har fået dem pga. selve arbejdet. De kan meget vel have haft det dårligere på forhånd eller blevet påvirket psykologiske og socialt pga. manglende faglig værdighed og sikkerhed eller pga. samfundets diskriminerende lovgivning og diverse mediers, politikeres og kvindegrippers fordomsfulde stigmatisering. Stigmatisering kan skabe mindreværd, ydmygelse, magtesløshed og social isolation.

Mange af dem, som har observeret skadevirkninger, generaliserer og overdriber helt ukritisk, vidt og bredt om dem, hvilket tyder på dårlig forskning eller, at sagligheden undermineres af et personlig eller politisk ønske om moraliseringen.

Men skadevirkningerne kan findes, især blandt de såkaldte "udsatte grupper", som forbuds fortalere som KFUK-Reden har kontakt med, hvilket muligvis er medvirkende til, at de overdriber og generaliserer om problemerne.

Myte: Sexarbejdere får og videregiver ofte kønssygdomme

NEJ. I følge "Prostitution i Danmark" af Nell Rasmussen, VFC/Servicestyrelsen 2007, er prostituerede i Danmark ikke generelt mere udsatte for smitte med HIV eller andre kønssygdomme end andre, ligesom de heller ikke smitter kunderne med disse sygdomme. Det er en urigtig og udokumenteret påstand.

Myte: Prostituerede får gigtskader af at arbejde med sex

NEJ. Der er intet videnskabeligt belæg for denne påstand. Derfor kan det selvfølgelig alligevel være, at det forekommer, og det bør undersøges sagligt!

Bemærk også, at der ifølge VFC/Servicestyrelsen ikke findes udbredte tilfælde af kønssygdomme og smitterisiko hos sexarbejdere.

Myte: Sexarbejde giver granatchok eller PTSD

NEJ. Denne generaliserende påstand er der ikke belæg for. Sexarbejde kan i sig selv ikke give PTSD. PTSD er en betegnelse for et sammenfald af flere forskellige psykiske symptomer, for eksempel søvnløshed, angst, stress, depressioner og koncentrationsbesvær. Diagnosen forudsætter, at patienten har været udsat for eller har overværet en situation, der var livstruende eller som i sig selv medførte risiko for alvorlige skader - hvilket desværre kan ske i mange erhverv og private situationer.

Da PTSD er en meget bred diagnose, kan symptomerne selvfølgelig forekomme som følge af mange erhverv - herunder også prostitution. Der er imidlertid ingen pålidelige undersøgelser, der påviser, at prostitution i sig selv er en større kilde til PTSD end i så mange andre fag.

KFUK-Reden og andre forbudsvirige debattører henviser ofte til undersøgelser af den meget kritiserede Melissa Farley, men undlader at nævne kritikken eller tage højde for, at resultaterne oftest vedrører gadeprostitution i lande som Sydafrika, Israel, Tyrkiet, USA og Zambia. I flere af disse lande er prostitution kriminaliseret, og en stor del af de adspurgte er hjemløse, narkomaner, tvungne eller har krigstraumer - hvilket kan medvirke til skadesmålingerne. På samme måde er sexarbejdere i Sverige blevet mere stressede efter sexkøbsforbudet, og stigmatisering og kriminalisering kan også være medvirkende til at skabe stresslidelser.

Som nævnt ovenfor, findes de samme symptomer i rigtig mange andre fag. For eksempel har Arbejds miljøinstituttet i en stor undersøgelse af psykisk arbejdsmiljø 2004-5 peget på postbude, slagteriarbejdere, buschauffører, lægesekretærer, elektronikarbejdere og lagerarbejdere som fag med de samme skadevirkninger.

Den bedste måde at undgå stress og PTSD på, er således at skabe et bedre og sikrere arbejdsmiljø samt at sikre, at arbejdet og arbejderne respekteres personligt.

Seksualpolitisk Forum ønsker en redelig undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø i prostitution. Derudover arbejder vi for bedre vilkår herunder mere sikkerhed, respekt og accept til sexarbejdere. Manglende respekt og accept af en person og dennes virke ses ofte som en udslagsgivende faktor til at skabe stress på arbejdet. Et forbud vil både øge stress og stigmatisering samt forstærke usikkerheden og styrke de organiserede kriminelle miljøer.

Læs om Seksualpolitisk Forums løsningsforslag her:

www.seksualpolitik.dk/sexarbejde-forslag.html

C) Antallet af prostituerede

Myte: Antallet af sexarbejdere i København vokser eksplosivt

NEJ. Dette er en af flere udokumenterede påstande i København Kommunes rapport. Rapporten anvender andre beregningsmetoder end ved tidligere undersøgelser, så tallene er ikke sammenlignelige.

For eksempel har man vurderet, at antallet af sexarbejdere pr. klinik gennemsnitligt var 8 mod tidligere undersøgelsers 4 og derved fået en fordobling af antallet af klinikprostituerede, som udgør branchens største gruppe.

Derudover er rapporten generelt tendentiøs, og anvender bl.a. KFUK-Reden som hovedkilde til oplysningerne, trods at denne gruppe har ekstreme holdninger til området og er kilde til mange fordomme og myter.

Generelt er opgørelserne fra andre kilder også usikre og kan nemt være for høje, da der bl.a. tælles annoncer, uden at tage højde for, at mange sexarbejdere annoncerer flere gange samme dag.

Seksualpolitisk Forum ønsker klare, videnskabelige og nøgterne undersøgelser af området, som også tjekker kilderne og udøver kildekritik.

D) Findes der prostitution blandt børn og unge?

Myte: Hver tiende unge har prøvet at sælge sex

NEJ. Det reelle tal er nærmere mellem 1-2 procent ifølge Kompetencecenter Prostitution (under Velfærdsministeriets Servicestyrelse).

Myten er opstået på grund af mediernes misforståelse af en ny undersøgelse lavet af

on-line-værestedet Cyberhuset, 2008. Undersøgelsen var ikke repræsentativ, og tallet vedrørte kun de unge, som i forvejen brugte rådgivningsstedets hjemmeside.

Gennemsnitsalderen på dem, som havde prøvet at modtage gaver for sex, var 16,4 år, hvoraf lidt over halvdelen var drenge og mange homoseksuelle. Definitionen af "salg" inkluderede gaver, byttemidler og middage. Mange af de unge syntes ikke selv, at der var et problem at modtage gaver i forbindelse med deres sexliv.

Myte: Der er udbredt eller stigende prostitution blandt børn og unge

NEJ, det er der ikke. Københavns Kommunes nylige "Redegørelse om prostitution i København" konkluderer, at der *ikke* er observeret børneprostitution i København. Selvom problemet er fiktivt, nævner debattører, som vil forbyde sexarbejde (og/eller kunder) ofte prostitution blandt børn og unge. KFUK-Reden udtaler endda, at alt, som udbydes til salg, vil mænd købe.

Mere sobert viser KPCs undersøgelse, at 1-2 procent af de 15-17 årige har modtaget gaver, rejser, slik, middage eller lignende i forbindelse med sex. Spørgsmålet er så, hvordan spørgsmålene til de unge er stillet, hvordan "gaver" defineres (for eksempel at spise sammen, give, blomster, chokolade, taxa) og, hvornår gaver er et problem.

Det er ikke usandsynligt, at den nye generations adfærd og dannelse af seksuel identitet i dag er vidt forskellig fra for 10 år siden før internettets gennembrud. Dette kræver sober forskning og fordomsfri dialog

Seksualpolitisk Forum ønsker bedre seksualundervisning, oplysning og vejledning for unge, og nøgterne undersøgelser til brug for de voksne, som skal vejlede dem.

E) Moralske dilemmaer vedrørende prostitution

Myte: Den lykkelige luder findes ikke

"Den lykkelige luder" er en ofte citeret, forvrøvlet og uklart begreb. Modstandere af sexarbejde fordrejer begrebet til at postulere, at frisindede debattører mener, at "alle ludere er lykkelige", hvilket åbenlyst er forkert. Nogle er lykkelige, andre er ikke, som i alle andre erhverv. Lykke kan ikke måles objektivt, men er en tilstand, der beror på mange andre faktorer end ens erhverv. Er for eksempel alle pædagoger lykkelige? Er journalister? Er politikere?

Omvendt, hvis begrebet betyder at "en luder kan være lykkelig", er det klart, at der findes masser af sexarbejdere, som selv tager deres valg og er godt tilfredse med deres erhverv. At påstå andet er ukvalificerede fordomme, baseret på moral i stedet for indlevelse, forskning og fakta.

Myte: Hvis man går ind for ligestilling, må man kriminalisere købesex

NEJ. Sexarbejde er et arbejde. Sexarbejdere er ikke til salg.

De tilbyder en serviceydelse, ligesom man gør det i mange andre erhverv, for eksempel kosmetologer, social- og sundhedsassistenter eller terapeuter. Disse arbejdere er heller ikke til salg.

Man køber ikke en krop, men en person tilbyder en serviceydelse.

Ligestilling er et godt princip, men magtrelationen i sexarbejde er kompliceret. På den ene side har kunden tilsyneladende magt i kraft af pengene. På den anden side har sexarbejderen den reelle magt, da denne er på hjemmebane, opstiller spillereglerne og sætter grænserne. Det er sexarbejderen, som tjener pengene - ikke kriminelle og ikke kunderne.

Næsten alt dansk sexarbejde udføres frivilligt og under ordnede forhold. Sexarbejderen "handles" ikke, men "handler". Det er en handel, der indgås frivilligt af begge parter. Man kan ikke sagligt kalde sexarbejde for kvindeundertrykkende, medmindre man besidder en holdning om, at sex generelt er kvindeundertrykkende.

Myte: Samfundet bør kriminalisere købesex for at sende et moralsk budskab

NEJ. En morallovgivning er en glidebane. En morallovgivning søger at dømme andre mennesker på handlinger eller holdninger, der ikke skader andre end højest dem selv. En lov, som primært har moralsk signalværdi, er devaluerende for retsbevidstheden, for efter hvilken og hvis moral skal et samfund dømme efter?

Med moral baseret på religiøse eller tvivlsomme psykologiske forklaringer er der åbnet op for at forbyde for eksempel homoseksuelle, nøgenbadning og papirløse forhold. Listen kunne gøres lang.

Det er en etisk falliterklæring at bruge politiets, domstolens og fængslernes sparsomme ressourcer på at gennemtvinge visse grupperingers moralske fordomme overfor andres måde at forvalte deres seksualitet på.

Især, når de problemer der findes omkring prostitution, allerede er kriminaliserede, som for eksempel vold, voldtægt og frihedsberøvelse.

Seksualpolitisk Forum ønsker kampagner, som modvirker stigmatisering, nedgørelse og diskrimination af kvinders ret til at handle seksuelt. Derudover ønsker vi en bedre, nøgtern og respektfuld debat, der også inkluderer og respekterer sexarbejdere.

F) Omfanget af trafficking/menneskehandel

Myte: Ifølge FN importeres hvert år en halv million kvinder og børn til at arbejde som sexslaver i vesteuropæisk prostitution

NEJ. Det har FN aldrig sagt. Den FN-relaterede International Organization of Migration (IOM) har anslået, at der hvert år kommer en halv million illegale immigranter af hunkøn til EU. Af dem er det dog kun en brøkdel, der kommer til prostitution og af dem igen kun en brøkdel under tvang. Der skal være tale om tvang, før man kan tale om "trafficking" eller "slaveri". Der er meget lidt reel viden på området, og der findes intet kvalificeret skøn over, hvor mange ofre for menneskehandel, der findes i europæisk prostitution.

Det forekommer, at myndighederne finder udenlandske piger på 16 eller 17 år i prostitution. Men det er ekstremt sjældent, at børn arbejder i dansk prostitution.

Myte: Alle udenlandske sexarbejdere i Danmark er ofre for "kvindehandel"

NEJ. Det er en fordom (med utilsigtet racistisk slagside), at alle udenlandske sexarbejdere må være handlingslammede ofre.

Langt de fleste udenlandske sexarbejdere i Danmark er ikke "handlede", men handler, aktivt og selvstændigt, ud fra egne frie valg som voksne mennesker.

Rigspolitiets eksperter på området anslår, at mellem 95 og 99 procent af de udenlandske sexarbejdere i Danmark er rejst hertil som sexarbejder og arbejder her af egen vilje. Velfærdsministeriet har i februar 2008 videregivet en bedømmelse af, at man gennem 2007 har haft kontakt til 250 udenlandske prostituerede, som muligvis kan være trafficked. Den primære kilde til denne

opgørelse er KFUK-Reden, og det fremgår ikke, hvor mange af disse, der rent faktisk er bekræftede ofre for trafficking.

De 1-5 procent af de udenlandske sexarbejdere i Danmark, for hvem der indgår tvangselementer, skal hjælpes omgående, men man skal ikke overdrive eller generalisere om de mange andre, som er her af egen vilje.

Antropolog Sine Plambech har for eksempel lavet studier af thailandske kvinder, som frit og med respekt fra deres lokale kultur ønsker at rejse til Danmark for at tjene penge til familien derhjemme. Disse problematikker løses kun ved at modarbejde økonomisk ulighed i verden.

Dybest set er udenlandske sexarbejdere et udtryk for, at arbejdskraft i vores globaliserede verden bevæger sig til de steder, hvor løn- og arbejdsforhold er mest fordelagtige. Det er rigtigt, at der findes fordækt virksomhed i disse miljøer, og det skal bekæmpes og løses. Når for eksempel underbetalte, polske håndværkere udnyttes i Danmark af byggeentreprenører, som tager sig godt betalt for rejse og logi, medfører det jo ikke, at man vil forbyde byggebranchen. I stedet træder fagforeninger ind og renser ud i branchen. Sådanne ressourcer bør prostitutionsbranchen også have.

Myte: Der er 250 ofre for trafficking i Danmark, og disse kvinder bliver udsat for 250 voldtægter hver dag

NEJ. Tallet om de 250 handlede kvinder stammer fra Velfærdsministeriet februar 2008. Ministeriet oplyste, at de danske, statsstøttede organisationer, som er i kontakt med sexarbejdere (herunder KFUK-Reden) i året 2007 havde været i kontakt med op til 250 udenlandske prostituerede, der arbejdede i Danmark. I nogle tilfælde havde kontakten blot foregået telefonisk.

Det fremgår ikke af organisationernes indberetninger, hvor mange eller hvor få af kvinderne, der rent faktisk var ofre for trafficking. Men det er ganske betydeligt færre end 250. Organisationerne oplyste faktisk, at de ved, at mange af de 250 kvinder netop **ikke** har været udsat for menneskehandel.

Nogle af de 250 kvinder blev tilbudt støtte, men valgte at sige nej tak. Andre valgte ikke at opretholde kontakt til organisationerne, og nogle er blevet udvist. Til dato har kun én person modtaget tilbuddet om den udvidede refleksionsperiode, hvor kvinder for at medvirke til opklaring af sagen mod eventuelle menneskehandlere, får lov at blive i Danmark i 100 dage for derefter at blive udvist.

Så kort sagt er der ingen, der aner, hvor mange af de 250 kvinder, der har været "handlet". Men tallet er slet ikke i nærheden af 250.

Nogle politikere og debattører, som ønsker forbud mod købesex, har valgt at udlægge Velfærdsministeriets oplysninger som om samtlige af de 250 migrerende sexarbejdere er traffickingofre. Det er en helt useriøs og usand udlægning af ministeriets oplysninger.

Langt de fleste af kvinderne arbejder her af egen vilje (jfr. politiets bedømmelser af, at mellem 1 til 5% af gruppen kan være her ufrivilligt) og ønsker ikke at forlade landet eller deres erhverv på nuværende tidspunkt.

Ydermere betyder en årlig kontakt med i alt 250 udlændinge på ingen måde, at personlige sexarbejdere vælger at arbejde i kortere tid om året, tjene penge og tage hjem.

Enkelte politikere og debattører har offentligt ganget antallet af kontaktpersoner med et formodet antal daglige kunder, for at

konstatere, at kvinderne udsættes for 2500 voldtægter hver dag. Tallet 10 kunder om dagen i gennemsnit er grebet ud af den blå luft og har intet med virkeligheden at gøre. Det er en helt fiktiv beregning og propaganda, der ikke er vort demokrati værdigt.

Seksualpolitisk Forum ønsker, at alle reelle ofre for trafficking skal hjælpes og gerne på en bedre måde, end vort land gør det nu. Men samtidig må statsstøttede hjælpeorganisationer som Reden International, uanset deres kønspolitiske dagsorden, udvise ansvar og seriøsitet ved at skelne mellem ufri-villige og frivillige sexarbejdere, for at undgå yderligere mytedannelse og stigmatisering.

G) Effekten af det svenske forbud mod sexkøb

Myte: I Danmark er prostitutionen meget skjult, så man skal ikke bekymre sig om, at den bliver mere skjult, hvis man kriminaliserer NEJ. I Sverige er sexarbejdet ikke længere så synligt som tidligere, men i stedet rykket "under jorden". De synlige sexarbejdere overvåges af politiet, som ligger under politisk pres for at fange kriminelle kunder, og derfor må de skjule sig og søge mod lyssky/kriminaliserede miljøer. Den nye trafik, som blandt andet kommer via kontaktannoncer, solarier, pizzariaer, taxaformidling og først og fremmest internetannoncering, er væsentligt mere avanceret og varieret end i Danmark. Sociale hjælpeorganisationer har på den baggrund fået meget sværere ved at finde og rådgive sexarbejderne. Man ved nu mindre om sexarbejderne end før loven, også om i hvilken alder de starter. I modsætning til herhjemme har man slet ikke haft kontakt til eller overblik over mørketallet af sexarbejdere.

I Danmark svarer blandt andet KFUK-Reden på denne problematiske konsekvens af kriminaliseringen med ovenstående myte om, at prostitutionen allerede er meget "skjult" i Danmark. I følge KFUK-Reden er det at arbejde på bordel "skjult" sexarbejde med henvisning til, at arbejdet ikke synligt foregår på gaden!

Men VFC/Servicestyrelsen og andre har god kontakt til de mange legale danske bordeller og fortæller, at det er enkelt at kontakte og rådgive de fleste af disse.

Myte: Kriminalisering af kunderne har mindsket prostitutionen i Sverige

NEJ. Der findes en række rapporter fra Sverige og fra andre lande, som analyserer resultaterne af den svenske "sekkøbslov".

Deres konklusioner giver ikke et positivt billede af udviklingen. Socialstyrelsen (under den svenske stat) konkluderer i 2007 endnu en gang, at man **ikke** kan sige, om sekkøbsloven har øget eller mindsket omfanget af prostitution.

Den synlige gadeprostitution er reduceret betragteligt, selv om skønnene over, hvor meget er forskellige og usikre. Der er ifølge rapporten heller ingen grund til at tro, at antallet af sekkøbere er faldet.

Men til gengæld er der kommet en eksplosiv livlig trafik på internettet og i anden "skjult" prostitution (fra pizzabarere til mobilkæder). Denne trafik er væsentligt mere avanceret og varieret end i Danmark.

Ang. trafficking, skønnede svensk politi i april 2005, at der var 400-600 ofre for menneskehandel i svensk prostitution. I 2008 melder politiet at tallet er 1000, hvilket næsten er en fordobling!

Endelig fortæller Socialstyrelsen, at flere af hjælpeorganisationerne mener, at loven meget hurtigt gjorde bagmænd/alfonseri mere almindeligt, simpelthen fordi der var mere behov for bagmænd, når prostitution skal holdes skjult.

Den 9. maj 2008 var der debat i det danske Folketing om emnet, og samtlige partiers ordførere (med mulig undtagelse af SF) måtte erkende, at den svenske kriminalisering absolut ikke har været en succes.

Overordnet kan man sige, at prostitution muligvis er gjort mindre synlig efter sekkøbsloven, men forholdene for sexarbejderne er blevet ringere, blandt andet fordi prostitutionen er kommet uden for både politiets og de sociale myndigheders rækkevidde. Det er det, vi skal vælge, om vi vil have i Danmark også.

Seksualpolitisk Forum går imod en kriminalisering, da det vil gøre forholdene værre for de udsatte, og stigmatisere både sælgere og købere yderligere.

Se flere fakta om udviklingen i Sverige på

www.seksualpolitik.dk/sverige-analyse.html

og på

www.seksualpolitik.dk/sverige2008.html

Se kilder og dokumentation vedrørende situationen i Sverige på næste side!

Kilder og fakta vedrørende det svenske forbud mod sexkøb

Der er meget få uvildige og klare oplysninger fra Sverige, omkring effekterne af den svenske sexkøbslov som blev indført i 1999. Svenske politikere forsøger at skildre loven som en succes, men en række artikler og undersøgelser viser noget andet.

"The number of women trafficked to Sweden has risen, with those from Estonia, Russia, Poland and Lithuania most prominent. In 2003 it was estimated at 400-600; Kajsa Wahlberg, a detective inspector who is the country's national rapporteur on human trafficking, believes it could be around 1,000 today."

The Guardian, 5/1 2008

"A recent report by the country's National Board of Health and Welfare acknowledged that there is no hard data backing up claims that fewer men buy sex only that the venue for prostitution has changed."

Christian Science Monitor, 10/1 2008

"Loven (har) ikke mindsket antallet af kvinder, der prostituerer sig. Det fortæller Annika Weman, som er chef for Prostitutionsenheden i Malmø Kommune, til DR Nyheder. (...) Siden det svenske forbud trådte i kraft for ni år siden, er der blev langt færre synlige prostituerede på gaderne i Sverige. Alligevel vurderer Annika Weman, at det samlede antal prostituerede er det samme som før loven trådte i kraft. Der er nemlig opstået et helt nyt prostitutionsmarked i det skjulte, hvor kunden får kontakt og bestiller sine ydelser via internettet eller mobiltelefonen. Desuden er der et stort mørketal i prostitution, og derfor ved man reelt ikke, hvor mange der egentlig lever af at sælge sex."

DR Nyheder, 20/5 2008

"Kontakter knytts på nätet och spelplatsen är de stora hotellen i Göteborg. Sexhandeln frodas i de flotta miljöerna när gatuprostitutionens roll minskar. (...) Kunderna (på gaden) har skrämmts bort. Allt fler tjejer får hjälp med hemsidor och går in på nätet i stället. Annonserna på nätet är lätta att googla fram."

"Sexhandeln bor på lyxhotell", Göteborg Posten, 5/9 2008

"Informanterna uppgav att de efter sexköpslagens införande känt större oro, ängslan och rädsla. De hade fått mer sömnproblem, koncentrationssvårigheter, kände sig apatiska och hade fått nedsatt sexuell förmåga. De med ätstörningar och alkoholproblem ansåg att detta förvärrats. Slutligen ansåg man att den grupp sexsäljare som förlorat mest på sexköpslagen var den "svagaste" gruppen missbrukare, psykiskt sjuka och personer från andra länder."

Magisteruppsats af Petra Östergren, fil mag i socialantropologi från Stockholms Universitet:

"Synden ideologiserad"